

— збільшення фінансової підтримки з боку держав та залучення іноземних інвестицій;

— підсилення контролю з боку держави та правоохоронних органів над процесами приватизації та банкрутства державних авіаційних підприємств;

— стимулювання з боку держави інноваційної та наукової держави в сфері літако- і приладобудування з метою виходу української продукції на міжнародні ринки;

— модернізація аеропортів, що сприятиме загальноекономічному розвитку регіонів та дозволить збільшити обсяг інвестицій, активно впливати на соціально-економічні процеси в регіонах; продовження роботи по створенню дієвої системи підтримання льотної придатності повітряних суден та сертифікація нових літаків;

— розробка та прийняття Закону України «Про цивільну авіацію України», що направлено на підвищення іміджу цивільної авіації України у світової спільноти та статусу цивільної авіації в нашій державі, а також та її подальший розвиток.

Залишається сподіватися, що авіаційна промисловість в Україні спроможна розробити та презентувати проекти конкурентоздатні не лише на регіональному, а й на світовому рівні. Оскільки, потенціал галузі складають не лише авіаційні заводи, а й наявність кадрів та високорозвиненої наукової бази для галузі. Задіяти їх та максимально ефективно використати – мета яка допоможе підняти не лише галузь, а й численні дослідницькі установи, фундаментальну науку. Потужна робота заводів-гігантів, здатна дати роботу висококваліфікованому персоналу, які опинилися в наш час перед загрозою втрати кваліфікації.

УДК 35.075 (043.2)

Кір'ян В. О., к.ю.н.,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ ПРОЗОРОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

Проблемі прозорості функціонування публічної влади в Україні останнім часом все частіше приділяється увага при характеристиці інститутів громадянського суспільства у контексті демократизації державного і суспільного життя в Україні, що пов'язується із вивченням міжнародних та

європейських стандартів та адаптацією законодавства до Європейського Союзу, в якому прозорість визнано одним із принципів, що впливає з ідеї утвердження правового співтовариства.

Так, Рекомендацією Комітету міністрів Ради Європи «Про місцеві громадські служби і права користувачів їхніх послуг» передбачено, що всі служби, які надають соціальні та адміністративні послуги, з погляду задоволення потреб користувачів, піддаються періодичному оцінюванню з наступним публічним обговоренням підсумків цього оцінювання [1].

Принцип прозорості функціонування публічної влади є складним утворенням, який поєднує в собі, з одного боку, обов'язок публічної влади забезпечувати доступ приватним особам до будь-яких ресурсів та будь-якої інформації, яка знаходиться у розпорядженні її представників, а з іншого – право приватних осіб зажадати цієї інформації або відповідних пояснень від названих суб'єктів [2].

Перспективним напрямом реалізації принципу прозорості слід виділити концепцію електронного врядування (e-Government), що передбачає забезпечення повноцінного доступу до інформації через мережу Інтернет; сприяння громадянськості на участь у державному житті через електронні канали зв'язку із органами публічної влади та підвищення підзвітності уряду, органів місцевого самоврядування через підвищення прозорості здійснюваних ними операцій, що знижує ризики впровадження та функціонування корупційних схем.

Аналізуючи норми національного законодавства можна дійти до висновку, що принцип прозорості функціонування органів публічної влади багатьма науковцями та законодавцями ототожнюється із принципом відкритості та знаходить своє закріплення тільки у деяких нормативно-правових актах.

Як приклад, можна привести Закон України «Про Кабінет Міністрів України» від 27.02.2014 № 794-VII, в якому закріплений принцип прозорості, але змістовне наповнення даного принципу не знаходить своє відображення.

Так, в 2011 році Закон України «Про інформацію» від 02.10.1992 № 2657-XII був викладений у новій редакції, а також був прийнятий Закон України «Про доступ до публічної інформації», в яких набули закріплення принцип прозорості та визначено одним із основних напрямків державної інформаційної політики – прозорість діяльності суб'єктів владних повноважень. На виконання норм даних законів Кабінетом Міністрів України розроблений та внесений в порядку законодавчої ініціативи до Верховної Ради України законопроект № 0947, який був підтриманий більше ніж 25 українськими неурядовими організаціями, а також чотирма

відомими міжнародними організаціями у сфері свободи інформації та протидії корупції. Даним законопроектом передбачається внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення (в частині розширення та посилення відповідальності за порушення прав на інформацію та звернення), Кримінального кодексу України, Цивільного кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та до 53 законів України [3].

Законопроект містить цілу низку положень, які спрямовані на приведення українського законодавства у відповідність до європейських стандартів, в частині становлення та дотримання принципу прозорості публічної влади, наданні громадськості та ЗМІ необмеженого доступу до публічної інформації.

Даний законопроект громадські активісти та журналісти лобювали безрезультатно два роки і тільки в березні 2014 року, з другої спроби, його вдалося прийняти в цілому, але станом на 14 квітня 2014 року прийнятий закон знаходиться на підписі у Президента України. Прийняття та введення в дію даного закону, за твердженням розробників, сприятиме європейській інтеграції України і виконанню критеріїв для підписання Угоди про асоціацію з ЄС.

Отже, відкритість і прозорість діяльності органів державного управління виступають важливими чинниками демократичного устрою держави, оскільки саме їх прояви справляють реальний, об'єктивний та дієвий вплив суспільства на органи державного управління через громадські об'єднання та організації. Можна стверджувати, що відкритість і прозорість у діяльності органів державної влади забезпечують участь громадян через політичні партії, громадські об'єднання та організації, інші недержавні громадські установи не тільки у виборі керівництва держави та представництво в органах законодавчої влади, й у в самому процесі державного управління. Забезпечення сталого функціонування та розвитку цих принципів за умови їх закріплення у нормах права надає можливість громадянам об'єктивно оцінювати діяльність державницько-владних органів та вживати передбачених законодавством заходів щодо коригування такої діяльності з метою максимально ефективного виконання цими органами обов'язків та повноважень щодо соціально-економічного розвитку та захисту суспільних інтересів [4].

Література

1. Ковалевич І. П. Зарубіжний досвід залучення громадськості до формування та реалізації місцевої політики. / І. П. Ковалевич // Теорія і практика державного управління. – 2009. – Вип. 2 (25). – С. 1-5.

2. Сквірський І. О. Громадський контроль за публічним управлінням у зарубіжних країнах: загальні засади організації та здійснення / І. О. Сквірський // Європейські перспективи. – 2013. – № 7. – С. 11-17.

3. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про інформацію» (у новій редакції) та Закону України «Про доступ до публічної інформації» від 12.12.2012 № 0947 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=45130

4. Гудима Н. В. Принципи відкритості та прозорості в діяльності органів державного управління України: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. управл.: спец. 25.00.01. «Теорія та історія державного управління» / Н. В. Гудима. – К., 2008. – 19 с.

УДК 332.834:342.9 (477)

Кожушко О. О., к.ю.н.,
Хмельницький інститут соціальних технологій,
Університет «Україна», м. Хмельницький

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПОРЯДКУ СТВОРЕННЯ ТА ДІЯЛЬНОСТІ БЛАГОДІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ

Сучасні державотворчі та правотворчі процеси зорієнтовані на практичну реалізацію положень Конституції України щодо побудови демократичної, незалежної, правової держави, визнання особи найвищою соціальною цінністю, зміни організаційно-правової структури та функціонального призначення органів публічної адміністрації. Важливим напрямком такої орієнтації є запровадження моделі партнерських відносин приватних осіб і публічної адміністрації при істотному зменшенні примусового втручання останньої. У цьому контексті вагомої актуальності набувають питання діяльності різноманітних організацій, в тому числі і благодійних.

Процедурний зміст адміністративно-правового регулювання порядку створення та діяльності благодійних організацій потребує ґрунтовного наукового аналізу. Слід зазначити, що за загальним правилом, адміністративна процедура повинна здійснюватись швидко, просто та ефективно.

Аналізуючи положення Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації», який прийнято у 2012 році, а набув чинності у лютому 2013 року та іншого законодавства, можна визначити низку практичних проблем порядку створення та діяльності благодійних організацій в Україні, до яких можна віднести: